

[Formanden.]

y) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 135 af 28. April 1931 om Afgift af Motor køretøjer m. v.

Mødet hævet Kl. 2²⁰.

4de Møde.

Tirsdag den 29. September Kl. 9.

Formanden: Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, at dette Møde er indkaldt i Henhold til Forretningsordenens § 34.

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Ministeren for Handel og Industri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.*

Dette Lovforslag er nødvendiggjort af de Begivenheder, der har udviklet sig baade i Danmark og udenfor Danmark, siden man i England ophævede Pengesedlernes Indløselighed med Guld. Det maatte staa alle i vort Land klart, at Danmarks Økonomi vilde blive i allerhøjeste Grad paavirket af Sterlingfaldet, men det var ganske umuligt straks at overse, hvorledes Forholdene vilde udvikle sig, navnlig i vore nærmeste Nabolande mod Nord, som vi har fælles Møntenhed med. Det var derfor naturligt, at man saa Tiden noget an, inden vigtige, indgribende Beslutninger blev taget enten i den ene eller den anden Retning.

Regeringen orienterede sig naturligvis

snarest muligt overfor den danske Nationalbanks Vurdering af Situationen.

Nationalbanken har, som bekendt, dels i Henhold til Oktrojen, dels i Henhold til Loven om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler bestemte Forpligtelser. Blandt disse Forpligtelser skal jeg her blot nævne Forpligtelse til at indløse Sedlerne med Guld, saaledes som Indløseligheden er foreskrevet i Lovens § 1. Allerede i Tirsdags kunde der af Banken konstateres et betydeligt Guldudtræk. Dette foraarsagede ganske naturligt Nervøsitet i Bankens Ledelse, og denne udtalte da ogsaa overfor Regeringen paa et Møde i Nationalbanken, at man fra Bankens Side maatte anmode om Statens Bistand til at hindre et run paa Banken.

Frygten for et run paa Guldet understøttedes desværre stærkt af visse Stemningsudbrud, der maatte virke opskræmmende i vide Kredse. Befolkningens Tvivl om Muligheden af i det lange Løb at opretholde den danske Kronens Guldparitet kunde selvfølgelig ikke forblive uden Indflydelse paa Kravet om at erholde Guld i Stedet for Sedler. Man havde Udsigt til en Gevinst ved at komme i Besiddelse af Guld.

Efter langvarige Drøftelser med Nationalbankens Ledelse fremsendte denne saa i Gaar en Skrivelse til Handelsministeriet og præciserede paa ny Bankens Stilling.

Men allerede i Torsdags havde Justitsministeriet i Henhold til Bemyndigelse i gældende Lov udstedt Forbud mod Udførsel af Guld. Nationalbanken havde nemlig under Drøftelserne med Finansministeren og mig henvist til, at et saadant Udførselsforbud kunde udstedes straks. Og da der allerede i Tirsdags blev trukket over 6 Mill. Kr. af Bankens Guld ud, var det naturligt, at Regeringen imødekom Bankens Ønske om Værn mod Guldeksporten. Derimod mente Regeringen ikke at kunne foretage den videregaaende Foranstaltning, der gik ud paa helt at hindre Guldudtræk, idet vi ansaa en saadan Foranstaltning for at være ensbetydende med, at Guldpariteten ophævedes. Til noget saadant krævedes Rigsdagens Medvirkning, og Rigsdagen var jo paa dette Tidspunkt slet ikke samlet.

Vore Nabolande Sverige og Norge havde paa dette Tidspunkt besluttet ikke at fravige Guldpariteten. Men i Søndags havde Forholdene formet sig saaledes for Sverige og Norge, at begge Lande ændrede Kurs og tilkendegav overfor Offentligheden,